

Dr. FERNANDO BORRÁS MOLERA

MEDICINA INTERNA

APARATO DIGESTIVO

Consejo de Ciento, 456 - Tel. 25 63 83

BARCELONA

10

Març

1955

Sr. En JOSEP FERRATER i MORA

Bryn Mawr.

Estimat amic: Fa ja molt temps en que devia haver-te contestat, però, ara venen les excuses de sempre: que si la feina, que si el temps passa volant, etz, etz, . El fet es que arriuem ja a la proximitat de la teva diada onomástica, i amb ella al deure ineludible de bon amic, d'enviar-te al menys una felicitació meva.

Com que es de suposar que et trovaràs en la època de la màxima activitat, no vùí fer-te perdre un temps que pot fer-te falta per altres coses, molt mes interessants que el llegir la meva llauna. Nosaltres, eés que vivim al marge de les preocupacions filosòfiques; i hi vivim al marge, perquè no estem preparats congènitament; perquè jo crec que s'hi ha de neixer amb aquesta vocació o sino no s'hi enten un borrall; o hom no s'explica les sutileses de conceptes tant fines i que poden fer gastar tanta tinta.

Está molt be que es discuteixi sobre la vida i la mort, sobre els conceptes de felicitat i d'amor, sobre la finalitat i la utilitat de tot. La única cosa que podem fer bona es recollir-ne les vostres conclusions i portar-les a la pràctica quan sigui possible. Hem de considerar-vos essers privilegiats, de una casta intel·lectual molt superior a la nostra. Millor dit, vosaltres sou els que marqueu la pauta de la vida i del pensament, amb molts anys d'anticipació; perquè els demés després us segueixin, ignorant les mes de les vegades que vosaltres heu sigut els que ^{heu} traçat el camí. Nosaltres, els que hem de viurer de cara als problemes de cada dia, i malgrat els nostres gustos no ens resta prou temps per dedicar-lo a les lectures para-mèdiques i, en particular a aquelles que guarden una certa relació amb els problemes de la Biologia; envejem la vostra posició, des de la qual podeu albirar com des de dalt de una atalaia les lluites del pensament humá, les escomeses de les teories, els intents, unes vegades victoriosos i altres fallits de l'aplicació d'aquestes teories. Les discussions de les escoles filosòfiques, formen el vostre pa de cada dia, i crec que una vegada submergits en aquest ambient heu de gaudir-hi, com nosaltres gaudim ficats dins de la patologia.

Des de fa un temps la Medicina te tendència a fe un viratge ampli, progressiu i descobreix nous horitzons. No tant sols les novetats de la Psiquiatria que des de Freud fins els mestres actuals ha fet un gran progrés; adhuc la Patologia que semblava mes orgànica cerca noves rutes per comprendre millor els problemes. No crec que haigi d'explicar-te que es el "Stress" que nascut al Canadà de les observacions de SELYE ha vingut a obrir un nou finestral de llum per explicar-se una gran part de la Patologia i millor dit de la evolució de les malalties i el perque es formen unes o altres lesions. El raonament final de tot aixó sembla que ens vingui a dir, que tenim certes malalties perquè precisament som persones, que no ens limitem a viure la vida de una forma biològica pura, sino que sufrim la vida, que la tensió moral, espiritual, o que el neguit de

000249

la vida humana, sempre mes complicada per el sens nombre de aspiracions que no es poden portar a terme. Que la lluita per el predomini de uns sobres dels demés; l'afany de prosperitat o de domini, somet a l'home a un estat de tensió nerviosa massa permanent perque sigui ben tolerat per la seva salut.; El desequilibri o l'esgotament que es crea, es que després condicionarà la evolució de determinades malalties i posiblement sobre qualsevol estat patològic que es pateixi.

Per tant, sembla que la última conclusió hauria d'esser. Fugir de les aspiracions inasequibles, tenir la màxima conformació en el lloc on ens trovem. O bé; assolir la Felicitat perque no existissin dificultats ni problemes. Crec que les dues solucions son ben difícils de portar a la pràctica. Els problemes, les angoixes, la lluita, formen part de la nostra naturalesa humana i mentres hi haigi Humanitat n'hi hauran. Es tanta la diversitat de pensament, son tants els neguits que mouen els essers envers la consecució de les seves passions, que hauríem de deixar d'esser humans per assolir la felicitat segons la Biologia.

Potsser tu haurás tingut noticia de un compatriota nostra, actualment Professor de Fisiologia a l'Argentina; em refereixo al Dr. ORIOL ANGUERA quina capacitat per enfrontar-se amb els problemes de la Biologia i la seva preparació, amplia en totes conceptes, crec que es podrà parangonar amb la de ALEXIS CARREL i el seu deixeble LECOMPTE DE NOUY. Fa pocs dies ha vingut a passar les vacances entre nosaltres i amb motiu d'elles ha donat una serie de conferencies que he seguit amb veritable interès. Unes de Medicina pura i altres para-mèdiques, potsser mes interessants que les primeres, ja que el tema es prestava a la discussió, al versar sobre l'Home a través dels seus intints, de les seves passions i de les seves raons va fer unes molt atinades observacions filosòfiques o potsser millor de filosofia pràctica que espero poder repassar quan siguin publicades; doncs es d'esperar que tot lo dit forma part de un llibre pròxim a publicar-se i, en part, d'altres obres ja publicades.

He llegit fa poc "La Conducta en la Vida" de Carrel i l'he trovat superiora "La Incògnita del Hombre". Crec que podria considerar-se el seu testament moral. Escrit durant l'època difícil de la ocupació alemanya a França reflexa la seva angoixa per la manera d'esser dels homes, per la desorientació moral que existeix avui dia, per la equivocació en quan a les normes de conducta, per la mixtificació dels valors morals. El considero com una de les obres que mereixen lloc preferent i que deuen esser rellegides sovint, com si fos un breviari.

De LECOMPTE DE NOUY he llegit "El Destino Humano" i deixant apart la Primera part en la que fa unes consideracions, molt difícils de comprovar, a través de la Paleontologia, va de forma escalonada demostrant com ha estat provable i posible l'evolució desde les primeres formes de vida fins a la especie humana. En la segona part, per a mi la miller, fa consideracions sobre la conducta i el contingut de les religions. crec que es una altra obra excel.lent que mereix esser repasada de tant en quan.

M'he contradit a mi mateix i he acabat donante la llauna. Gairebé em descuidaria de donar-te la meva mes cordial felicitació per la teva diada onomàstica i aquesta era la intenció primera de aquesta carta. Felicitats i molta salut. Que la prosperitat segueixi acompanyan-te i que la teva obra sigui reconeguda arreu.

Amb una cordial salutació de la meva esposa reb una forta encaixada del teu bon amic

29-V-V5